

Bemærk - eksempel

15542 0000000000
Postens bladnummer Abonnementsnummer

Abonnementsnummer opgives ved henvendelse til GeologiskNyt i forbindelse med adresseændringer o.l. Abonnementsnummer (10 cifre) er påtrykt til højre for denne boks. Girokort udsendes særskilt.

Noget om nationaldragter

- den er fin med kompasset

Af geologerne Steen Laursen og Ulla V. Hjuler, *GeologiskNyt*

Nationaldragter er normalt noget man forbinder med søde Fanøpiger i farverige dragter under lystig svingom til "Den toppede Høne"; eller når landsholdet synger nationalsangen, inden dommeren fløjter det kommende nederlag i gang. Det kan også være en vigtig beklædning for en mindre gruppe mennesker....

Klæder skaber folk og folk skaber klæder, det er sagt så ofte, at det må være rigtigt. Og der stod så Steen med det geologisk korrekte navn til den geologiske byvandring i Århus C på Geologiens Dag i det helt forkerte tøj: Lloyd sko, jeans og fiks brun læderjakke osende af landlig lavadel. Det var ikke noget tilfælde. Over for sine kolleger havde han på forhånd formuleret sit forsvar "Nogen gange gavner man sit fag bedst ved ikke at bære nationaldragten". Byvandringen var arrangeret for folk, der læste artiklen om den i lokalavisen, Århus Stiftens. Det omfatter altså ikke specielt geologer.

Som en nisse uden rød hue...

Men en af de andre geologer, Kristian, som gerne optræder som medskyldig i diverse geologiske stunts, udtalte, at man da ikke kunne stille op til en geologisk byvandring på selve Geologiens Dage uden en *rigtig* geolog. Som sædvanlig havde han jo ret. Hvad ville man ikke selv tænke om en tysk tyrolerdansetrup uden *Lederhosen*? Selv hvis de bar en anden type benbeklædning. Eller en nisse uden rød hue? Uden i øvrigt at drage sammenligninger med geologer, hvor den røde farve oftest ses på næsen...

Nationaldragten

Kristian ankom altså i sine Fjälräven-bukser, de slidte vandrestøvler, den uundgå-

Nationaldragten i anvendelse. (Arkivfoto).

elige striksweater, der passer til alt geologisk udstyr – og uden på det hele hans solide og let forvaskede røde jakke. Huen sprang han over – han var alligevel ikke friseret. (Alternativt kan også anvendes shorts dvs. overklippede cowboybukser – disse anvendes hele året, også i snevejr).

Til sidst kom de særlige geologiske smykker: Om halsen kompasset – nu komplet med både strygning og hældning samt selvspillende libelle, i bæltet hammeren og ved hånden luppen med 10 gange forstørrelse. Farveblyanter er valgfrit udstyr.

Hadde der været en gruppe på en ti stykker i fuld nationaldragt, var det muligt, at selskabet havde haft gågaden for sig selv. For i flok minder geologer nok mest af alt om en flok hærgende hunnere under Attila.

Hvad gør de på de andre fag...?

Nu må man jo helst ikke diskriminere... Men er der ikke en svag tendens til, at de fleste studier har deres underforståede nationaldragter? Er der fx nogensinde nogen, der har set en jurastudie i grønne gummistøvler og mudder i hovedet? Eller en filosofistuderende fætter, der spørger efter en thorogummit på en stenmesse? Eller hvad med en tandlægestuderende, der med en for en geolog kendetegnende glæde konstaterer, at her er der virkelig tale om en finsandet loam med grov prismatisk struktur, der kan brækkes i grove polyeder peds, – og minsandten om ikke også den er klæbrig, plastisk og yderst fast... Som ekstra bonus ses der talrige dyregange og ekskrementer. Jo, her er der så sandelig tale om en Typic Argiudoll!

En biolog kan måske betegnes som en slags discountgeolog; et stykke hen ad vejen render sådan én jo også rundt udenfor i al slags vejr, men nationaldragten er mere diskret; gummistøvler, bevares, men vandrestøvlerne er vel en grænseoverskridende oplevelse, som et par flade sko er for en jurastudie...

Der kan man bare se

Efter således alligevel at være kommet til at diskriminere et ukendt antal personer, bør det måske anstændigvis nævnes, at geologer ikke i øvrigt fylder deres hverdag med bekymringer over deres medmenneskers beklædning – eller deres egen.

Men for nu at vende tilbage til udgangspunktet; artiklen i Århus Stiftstidende havde lokket en snes nysgerrige ned til arrangementet, men de så jo ikke anderledes ud end alle andre århusianere, så de var lige så usynlige, som de var mange. Men her viste nationaldragten sin store værdi. Folk gættede selv, at vi måtte være arrangørerne til den der geologiske tur. En gættede sågar på stedet, at her skete der noget interessant og tog hele turen med, uden at han nogensinde at have set avisartiklen... ■